

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep.
0030 Oslo

Vår sak nr: 2015-AR-01288

Dato: 4.2.2015

Høring - fremlegg til endring av våpeninstruks for politiet

Endringsforslaget i våpeninstruks § 10 fjerde ledd, gir Politidirektoratet hjemmel, etter samtykke fra Justis- og beredskapsdepartementet, adgang til å fastsette bevæpning med enhåndsskytevåpen for inntil tre måneder. Det gis en forutsetning om at det ut fra tilgjengelig informasjon anses nødvendig med væpning med skytevåpen for å trygge rask innsatsevne og egentrygghet for polititjenestemannen.

NTL viser for øvrig til vårt høringsvar av 22.9.2014 til Landsorganisasjonen i Norge (Vedlagt) Vi finner ikke at det i den nye høringsrunden har fremkommet momenter som endrer de synspunkt vi inntok i dette høringsvaret.

Den foreslåtte endringen vil medføre at norsk politi langt oftere vil være bevæpnet enn tidligere. Slik hjemmelen er gitt, vil dette i prinsippet medføre en innføring av fast bevæpning med enhåndsskytevåpen.

Bakgrunnen for endringsforslaget er terrortrusselen mot Norge og norsk politi. Vi stiller spørsmål ved om bevæpning vil ha den nødvendige og ønskede effekten mot terror. Ifølge FFIs studie av angrepsmodus i jihadistiske terrorplott i Vest-Europa vil overraskelsesmomentet være for stort til at bevæpnet politi kunne gjort en forskjell i de aller fleste anslagene.

Når politiets bevæpning synes å være irrelevant i en høy andel anslag, er det grunn til å stille spørsmål om hvorvidt tiltaket vil ha den ønskede effekten mot terror. Samtidig er det ikke tvil om at under terrorhandlinger, så er et tilstedeværende politi med handlingsevne en vesentlig faktor for å stoppe handlingene. Handlingsevnen oppstår på bakgrunn av etterretning og analyse som er et av de viktigste virkemiddelelene politiet har for å bekjempe terror.

Politiet har flere tjenestekategorier enn de som er godkjent for bevæpning, men som likevel er pålagt å gå uniformert. I en tid med trussel direkte rettet mot politiet og forsvaret, er det bekymringsverdig å registrere at sikkerhetssituasjonen til ovennevnte kategori uniformert personell ikke synes å være vurdert. Dette personellet er i utgangspunktet pålagt å gå uniformert på lik linje med operativt personell.

Det har ikke kommet noen konkrete føringer for hvordan bekledningen skal være når denne kategorien personell beveger seg utenfor kontorlokalene. På eget initiativ skifter noen til sivilt tøy, mens andre opptrer uniformert.

Det er rimelig å anta at terrorister oppfatter alt uniformert personell som politi, uavhengig av om de er bevæpnet. Følgelig er de ubevæpnede like mye utsatt for anslag, om ikke enda mer utsatt enn bevæpnet personell.

Den store forskjellen er at de ikke er trent og utrustet for å takle et anslag mot seg selv eller publikum. I den perioden den operative styrken skal være generelt bevæpnet, burde ubevæpnet politi være sivilt antrukket. Dette gjelder både på oppdrag og inne på tjenestestedet.

Det er videre en reell fare for at et bevæpnet politi vil medføre at kriminelle miljøer vil ruste seg tilsvarende. Dette er en utvikling som ikke er ønskelig.

Med hilsen
NORSK TJENESTEMANNSLAG

Kjersti Barsok
1. nestleder

Torstein Brechan
forbundssekretær